

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010466
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419010466.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného O. C. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 16. januára 2020 o odvolaní obžalovaného O. C. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 0T/54/2019 zo dňa 1. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného O. C., nar. X. X. . XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 0T/54/2019 zo dňa 1. októbra 2019 bol obž. O. C. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že

dňa 25.8.2019 v čase o 22.27 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Z. Y., ev.č. J. XXX R. v J. G. I. po ulici A., kde bol pri nemocnici A. J. zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Žiar nad Hronom, pričom bol o 22.33 h podrobený dychovej skúške analyzátorom dychu Q., výr. číslo Q ktorou bola zistená prítomnosť alkoholu v jeho dychu o koncentrácii 0,83 mg/l a opakovanou dychovou skúškou o 23,03 h o koncentrácii 0,80 mg/l.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr.zák. v spojení s ustanovením § 36 písm. I/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, kde pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne samosudca obžalovanému v zmysle ust. § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd v súvislosti s uznaním viny zdôvodnil tým, že na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného týkajúce sa jeho zavinenia.

V súvislosti s druhom a výmerou trestu samosudca v odôvodnení rozsudku uvádza, že obžalovaný O. C. bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, pričom bol súdom postihnutý najmä za majetkovú trestnú činnosť a to konkrétne za prečiny krádeže, prečin zatajenia veci, prečin poškodzovania cudzej veci, ale taktiež bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a opakovane i za trestné činy výtržníctva, či trestný čin ublíženia na zdraví. Vo všetkých prípadoch, na ktoré súd poukazuje, už platí fikcia neodsúdenia obžalovaného. Osobitne však prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom pod sp.zn. 4T/18/2019 zo dňa 27.3.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2019, kedy bol obžalovaný odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 rokov. Ďalej poukazuje prvostupňový súd na skutočnosť, že obžalovaný má evidovaných celkovo 7 priestupkov, z toho 3 priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (v r. 2015 vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, v r. 2018 a 2019 porušenie zákazu parkovania) a jeden priestupok proti majetku - drobnú krádež 11.5.2018 v predajni K. v Žiari nad Hronom. Evidované má taktiež 2 priestupky spočívajúce v porušení

VZN Mesta Žiar nad Hronom v r. 2015 a v r. 2017 a to priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb., kde konania sa dopustil tým, že v byte na ul. R. X/X v J. G. I. pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával družke O. O.. Taktiež súd prihliadol na jednu pohľadujúcu okolnosť a to, že obžalovaný svoje konanie doznal a svoj čin úprimne oľutoval a taktiež i na jednu prirážajúcu okolnosť a to že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený.

Na základe hore uvedených dôvodov samosudca konštatuje v písomných dôvodoch odôvodnenia svojho rozsudku, že obžalovaný je osobou, ktorá sa úmyselne dopúšťa protiprávneho konania dlhodobo a opakovane, či už ide o konanie vykazujúce znaky priestupkov, alebo trestných činov. Taktiež uvádza, že obžalovanému boli v minulosti uložené tresty rôzneho druhu a to podmienené i nepodmienené, či trest povinnej práce, pričom poukazuje tiež na skutočnosť, že v minulosti bol obžalovaný podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak v danom prípade sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Vzhľadom na tieto skutočnosti a osobu obžalovaného podľa samosudcu neboli naplnené zákonné podmienky na prípadné uloženie niektorého z alternatívnych trestov, ako to navrhovala v danej veci obhajoba. V tejto súvislosti ďalej zdôrazňuje, že obžalovaný sa inkriminovaného konania dopustil 25.8.2019, teda necelé tri mesiace potom, ako bol odsúdený trestným rozkazom OS Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/18/2019, ktorým mu bola znova poskytnutá šanca preukázať, že v skúšobnej dobe došlo k jeho náprave a bude obžalovaný schopný viesť riadny život. Zdôrazňuje samosudca tiež, že obžalovaný už mal dávno myslieť na to, že má družku (voči ktorej sa dokonca tiež dopustil úmyselného priestupku) a chce si založiť rodinu a tomuto prispôbiť svoj život a správanie. Z uvedených dôvodov preto, že obžalovaný sa nezmenil a neprispôbil svoj život a správanie v priebehu plynutia skúšobnej doby a taktiež že z predchádzajúcich trestov sa nepoučil, samosudca dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné ukladať alternatívny trest a to i s poukazom na ust. § 49 ods. 2 Tr.zák. Taktiež samosudca akcentuje skutočnosť, že pokiaľ boli obžalovanému v minulosti ukladané tresty nespojené s odňatím slobody, tento pobyt na slobode obžalovaný využíval na opätovné páchanie trestnej činnosti, čo zjavne nie je v súlade s účelom sledovaným alternatívnymi trestami. Z uvedených dôvodov preto na zvýraznenie represívneho i preventívneho účelu trestu obžalovanému uložil trest nepodmienenčný, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 rokov, nakoľko sa dopustil obžalovaný svojím konaním i porušením povinností vodiča pri riadení motorového vozidla v cestnej premávke.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podal odvolanie obžalovaný a to čo do výroku o treste. Svoje dôvody odvolania potom následne spracoval obhajca obžalovaného, ktorý v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za nezákonný, nespravodlivý a v rozpore so základnými zásadami pre ukládanie trestov. Vyslovuje názor, že skutočnosť, že sa dopustil predmetného protiprávneho konania v čase plynutia podmieneného odsúdenia jeho osoby za predchádzajúci trestný čin, ešte nezakladá automaticky povinnosť súdu uložiť mu za protiprávne konanie výlučne nepodmienený trest odňatia slobody. Poukazuje pritom i na uznesenie NS SR sp.zn. 2Tdo/11/2015 z 24.02.2015. Vyslovuje taktiež názor, že v danom prípade má za to, že účel trestu by splnil niektorý z alternatívnych druhov trestu, napr. trest domáceho väzenia, kde tento druh trestu možno ukladať už i za zločiny v zmysle poslednej novely Tr.zákona. Taktiež vyslovuje názor, že nie je dostatočne zdôvodnené, prečo v danej veci nebolo možné uložiť peňažný trest, resp. trest povinnej práce. Zdôrazňuje pritom, že uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody bude spôsobená ujma najmä jeho rodine, t. j. družke, jej dieťaťu z predchádzajúceho vzťahu, ako aj ich spoločnému dieťaťu, t. j. osobám, ktoré sú plne výživou a výchovou závislé výlučne na jeho osobe. Vo vzťahu k predchádzajúcim odsúdeniam akcentuje obžalovaný skutočnosť v písomných dôvodoch odvolania, že od jeho postihnutia za trestnú činnosť uplynulo vo viacerých prípadoch viac ako 10 rokov a že sa v prevažnej väčšine odsúdení na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, t. j. že v siedmich prípadoch ide o páchanie trestnej činnosti v dávnej minulosti a to ešte pred rokom 2005, pričom posledné odsúdenie je zahladené, čo pôsobí v smere skôr priaznivej prognózy a nápravy obžalovaného. Reálny výkon trestu odňatia slobody sa pre osobu obžalovaného javí ako neprimerane prísny a zjavne nespravodlivý až drakonický, nakoľko dotknutým protiprávnym konaním osoby obžalovaného nebola spôsobená žiadna ujma, majetková či nemajetková a svoj čin úprimne oľutoval. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd vo veci rozhodol sám tak, aby pri uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, uložil obžalovanému peňažný trest, alternatívne trest povinnej práce, resp. trest domáceho väzenia.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli

odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 49 ods. 1 Tr.zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky, ak

a) Na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela, výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný

b) Prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr.zák. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. rozviedol svoje úvahy týkajúce sa záverov ohľadne uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody a zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tieto závery prvostupňového súdu nachádzajúce sa v odôvodnení, krajský súd v plnom rozsahu akcentuje a v podrobnostiach na ne odkazuje tak, ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Nemožno prehliadnuť skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane a viacnásobne trestne stíhaný, kde alternatívne tresty sa minuli svojim výchovným účinkom a obžalovaný sa opakovane dopúšťal ďalšej trestnej činnosti, resp. porušoval normy spoločenského správania sa páchaním priestupkov. Osobitne krajský súd akcentuje skutočnosť, že obžalovaný pri odsúdení za prečin krádeže z rozsudku 4T/18/2019 zo dňa 27.3.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2019, nevyužil dobrodenie súdu, kedy mu tento uložil podmienene trest odňatia slobody, ale hneď na začiatku plynutia skúšobnej doby sa dopustil úmyselného protiprávneho konania, keď úplne svojvoľne pod vplyvom alkoholu ohrozoval život a zdravie ďalších spoluobčanov, resp. ich majetok. Možno síce priznať, že nedošlo k následku, avšak v danom prípade ide o ohrozovací delikt, kde obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky tohto trestného činu. Hoci obžalovaný bližšie neuviedol, prečo jazdil v nočných hodinách pod vplyvom alkoholu, zo záznamu o skutku na úseku dopravy na č.l. 18 vyplýva, že bezprostredne po skutku uviedol obžalovaný príslušníkom PZ: „Bol som nasratý, sadol som do auta a išiel som sa voziť.“ I z tohto je zrejmé, že obžalovaný konal absolútne svojvoľne, vediac o tom, že je v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, pričom nameraný výsledok požitia alkoholických nápojov zodpovedá strednému stupňu opilstva, kedy už vodič je výrazne ovplyvnený požitím alkoholu pri vedení motorového vozidla. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné vziať v úvahu pri rozhodovaní o tom, či v danom prípade je namieste uložiť trest nepodmienečný, resp. trest alternatívny.

S poukazom na hore uvedené dôvody je zrejmé, že alternatívne tresty sa v minulosti minuli svojim účinkom a preto bolo namieste, aby obžalovanému už bol uložený trest nepodmienečný, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. V súvislosti s argumentáciou obžalovaného, že tento trest zasiahne jeho rodinu, treba sa prikloniť k záveru prvostupňového súdu, ktorý uviedol v odôvodnení svojho rozsudku, že na túto skutočnosť mal obžalovaný myslieť už vtedy, keď sadal do motorového vozidla pod vplyvom alkoholu v čase plynutia skúšobnej doby z iného odsúdenia súdom.

S poukazom na hore uvedené dôvody potom senát Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.